



**Roberto Bellarmini Politani, Societatis Iesu, S. R. E.
Cardinalis, Institutiones linguae Hebraicæ**

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

[Genf], 1619

De verbis defectiuis. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69647](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-69647)

CAP. III.

De Verbis defectiis.

Verba defe-
ctiva.



Erba imperfecta ad quatuor classes reuocari possunt: quædam enim sunt defectiva, quæ videlicet inter conjugandum aliquam literam perdunt, & ejus loco substituunt dages: Quiescentia quædam sunt quiescentia, ea nimirum, quæ literam aliquam inter conjugandum amittunt, & ejus absentiam longa motio- ne compensant.

Composita.

2. *Alia dicuntur composita, quod ex defectiis, & quiescentibus, vel ex vario genere quiescentium constent.*

Verba 4. vel
5. literarum.

3. *Alia denique quatuor, vel quinque verba nominantur, quibus anomala quædam addi possunt. Atque ut à defectiis incipiamus:*

Defectivoru-
m tria genera
tinentur: *Primum enim defectiva sunt, quorum prima radicalis est ɔ, vt ɔnɔ na- galc, appropinquauit, & quorum prima radicalis est ɔ, sequente x, quæ fermè sunt*

sunt sex, יָצַב jatsav, stetit, יָצַג jatsag, posuit, יָצַגְנִי jatsangh, stravit, יָצַק jatsak, fudit, יָצַר jatsar, formauit, יָצַת jatsath, combuslit. Excipitur נִצְאָה jatsa, exiuit, quod est ex quiescentibus compositis. Postremo quae tertiam thematis habent similem secundæ, ut גָּלָל galal, volvit.

5 Porro hæc omnia tria genera et si defectiva dicuntur, non tamen propterea ubique deficiunt. Omnia enim in certis quibusdam conjugationibus, aut modis, aut temporibus leges Perfectorum sequuntur. Multa vero per omnes fermè conjugationes perfecta sunt, neque ullum usquam defectum patiuntur, ea præseritum quæ inchoantur אֶת, & secundam radicis quiescentem, aut gutturalem habent, ut נֹעַ nuv, crescere, נֹעַ nuach, quiescere, quæ daghes non admittunt, quo absentia literæ demonstretur. Sed hæc usu facilius cognoscuntur.

6 Nunc singulorum generum exempla subiiciemus: atque, ut consulatur breuitati,

I s ea

ea ferè referentur in tabulas, quæ discrepant à perfectis. In extremum tamen librum paradigmata eadem integra coniicientur, ne quis forte illa desideret.

Conjugationes defectiuorum Pe

Nun, & Pe Iod.

Niphal. Imperatiū. Verbū Kal.

Præteritum. ^{accedē} גַּנְשׁ ^{appropinquauit} גַּנְשׁ vel גַּנְשׁ

גַּנְשׁתָּעֵל ^{accedē} גַּנְשׁ גַּנְשׁ

גַּנְשׁתָּה Benoni.

גַּנְשׁתָּעֵל ^{appropinquans} גַּנְשׁנה: גַּנְשׁנה:

Benoni. Futurum. ^{accedam.} גַּנְשׁיִם ^{accedam.} גַּנְשׁ Paul.

גַּנְשׁ גַּנְשׁ יְגַנְשׁ

Hiphil. ^{accedē} תְּגַנְשׁ

Præteritum. ^{accedē} תְּגַנְשׁ Infinitiuus.

תְּגַנְשׁוֹ ^{appropinquare} תְּגַנְשׁ

תְּגַנְשׁתָּה

Benoni. תְּגַנְשׁ

תְּגַנְשׁיִם

תְּגַנְשׁנה: תְּגַנְשׁתָּה

Paul.

מְנֻשֶּׁה

מְנֻשֶּׁה

מְגַשִּׁים	יָנִישׁ	הַגְשִׁים
Infinitius.	תְּגִשֵּׁשׁ	Infinitius.
הַגְשֶׁה	Hophal.	הַגְשֶׁה
Futurum. Præteritum.	כְּהַגְשִׁישׁ	
אֲנִישׁ	הַגְשֶׁה	Imperatiu.
וְגִשָּׁה	הַגְשֶׁה	
תְּגִשָּׁה	הַגְשֶׁה	
Benoni.	הַגְשִׁישׁ	
	הַגְשֶׁה	Futurum.

Regulæ.

Kal. לִקְחַח, cepit.

Præteritum, Benoni, & Paul de more perfecta sunt, nisi quod pro נְקַלְקַח, semel invenitur נְקַקַּח, & cum affixo כָּחָם Kacham, cepit eos.

וְקַחַן Infinitius.

לִקְחַה קַחַנָּה: capere. vel קַחַת

Futurum. תְּקַחַת

וְקַחַי capiam. נְקַבָּא Imperatiu.

וְקַחַנָּה: יְקַחַנָּה: cap. vel נְקַבָּא

וְקַחַת תְּקַחַת

וְקַחַת נְקַבָּת קַחַת

In reliquis perfectorum more flectitur.

Inu

Inuenitur tamen נְיַקְקָחַ, capie-
tur, ex futuro Hophal pro נְיַקְלָיְקָחַ.

1 Eadem ratione inflectuntur
verba, quæ inchoantur per nun, &
quæ per iod, sequente y, ut נְיַצְבֵּא, yatsav,
stare, excepto verbo נְיַצְפָּא, exire,
quod non ex defectiis, sed ex quie-
scentibus est.

1 Ad hanc eandem formam per-
tinent quatuor alia verba, נְיַקְלָקָחַ,
accepit, נְיַתְחַנֵּה lathangh, eradicavit, נְיַנְחָנַחַ, janach,
reliquit, & נְיַקְפָּה jakaph, circuiuit. Ve-
rum tamen tum hæc, tum cætera de-
fectiua. Pe Nun, & Pe Iod in Præteri-
to, & in Participiis Kal, & in Infiniti-
uo, Imperatiuo, & Futuro Niphil,
& in toto Piel, Pual, & Hithpael, ni-
hil differunt à perfectis. Ex his qua-
tuor, quia primum est usitatissimū,
libuit ejus inflexionem, qua defec-
tiuum est, adscribere.

3 In futuro Kal, & Hiphil, si secun-
da thematis non sit capax daghes,
debet

debet sub literis יְהִי et an constitui
tsere, vel certè more perfectorum in-
flectendum ejusmodi futurum non
abjecto nun, ut יְהִי jechath, descendet,
pro תְּהִיחָה: יְנַאֲפֵה, adulterium
committet, pro יְאַיָּה iaph. Quamquam
multa reperiuntur, quæ possent da-
ghes suscipere, & tamen more per-
fectorum inflectuntur.

4 Imperatiuus Kal in his omnibus
interdum pro patach habet cho-
lem, ut שׁוֹגֶס, accede, & tsere, quod
propter maccaph migrat in segol,
נְשָׁהֵלָה ghesc halea, accede huc.

5 Infinitiuus Kal abjecta prima ra-
dicali, adiungit tertia literę n. Quòd
si tertia sit gutturalis, capit geminum
patach pro doplici segol, ut אַיְלָנָגְה, tetigit, וְגַנְחָתְה ganghath.

6 Futurum horum verborum in-
terdum terminatur in cholem more
perfectorum, ut יְפֹלֵל ippol, cadet, pro
יְפֹלֵל ippal.

7 Interdum excidit daghes ob eu-
phoniam , & nullo modo absentia
ejus suppletur, vt וַיָּסֹעַ vajisenghu , &
profecti sunt.

8 Præteritum Niphal siquidem
habeat secundam gutturalem , & à
perfectis desciscat, habebit quoque
tfere sub Nun, vt נָרְתָה nearta , projecisti
à corde, near , projecit à corde . Verùm
si secunda fuerit n, nulla fit compen-
satio, vt נִחַם nicham , pœnitentia ductus
est. Quædam habent cholem, vt
נְמֹל nimmol, circumcisus est. Legitur etiā נְגֻפָה nig goph, percuti, pro הַנְגָה hinnagheph.

9 Futurum Hiphil in quibusdam
daghes longa vocali compensat, ve
vannavel, & cecidimus , וַיָּזֶר vaia-
zed , & pulmentum toxit , וַיָּשֶׁר vayasar,
& secuit. At לְנַפְׂלֵל lanphil, ad deturban-
dum, pro לְהַנְּפַל lehanphil.

*Conjugationes defectiorum dupli-
cantium secundam.*

Hæc verba sæpè perfectorū mo-
re

re flectuntur. In tribus certè conjugationibus, Piel, Pual, & Hithpaēl, non inueniuntur, nisi perfecta. In reliquis tamen sāpius abijciunt secundam radicis, & ejus loco infingunt daghes in tertia: si quidem alia sequatur litera: nam daghes forte aliquin sentiri non posset. Nec raro euphonix causa inflectuntur per Poēl, ut נוֹלֵל golel, volvit, &c. atque inde formatur Hithpoēl, ut הַתְגָּלֵל hithgolel, volvit scilicet.

Kal.

Infinitiuus. Benoni. Præteritum:

סוב	סב	סב	circuiuit.
בָּסָוב	סְבִוִם	סְבִוִם	
בָּסָוב	סְבִהִי	סְבִהִי	
לְסָוב	סְבִוָהִי	סְבִוָהִי	

מְסֻובִי Paul.

Imperatiu.	סְבָנוּ	סְבָנוּ
סוב	סְבּוּבִים	סְבּוּבִים
סוב	סְבּוּכָה	סְבּוּכָה
סוב	סְבּוּכּוֹתִי	סְבּוּכּוֹתִי

סְבִיָּנָה:	תַּסְבֵּב	Benoni.
תַּסְבֵּי	נֶסֶב	Futurum.
תַּסְבִּנָה:	נֶסֶכִים	אֲסֹבָב
	נֶסֶבָה	יְסֹבָב
Hiphil:	נֶסֶכּוֹת:	מְסֹבָב
Præteritum. Infinitius.		נֶסֶכּוֹב
	הַסּוֹבָב vel הַסּוֹבָב הַסּוֹבָב	יְסֹבָבוֹ
	בְּהַסּוֹבָב	מְסֹבָבוֹ
	כְּהַסּוֹבָב	מְסֹבָב
	לְהַסּוֹבָב	מְסֹבָבוֹ
	כְּהַסּוֹבָב : הַסּוֹבָבָם	חַסְבִּינָה:
		Imperatiu.
	הַסּוֹבָב vel הַסּוֹבָב הַסּוֹבָב	Niphal.
	הַסּוֹבָב	Præteritum.
Benoni.	הַסּוֹבָבָן:	נֶסֶבָת
	מְסֹבָב	נֶסֶכּוֹת
	אֲסֹבָב	נֶסֶבָוֹת
	יְסֹבָב	נֶסֶכּוֹתָם
	תַּסְבֵּב	נֶסֶבָנוֹת
Paul:	נֶסֶבָה	נֶסֶבָה
	יְסֹבָב	נֶסֶבָות
	תַּסְבֵּב	נֶסֶבָותָן:
		מָוֹם

הוֹסֵבָה	נִסְבָּה	מוסכָה
הוֹסֵבּוֹתָה	יִסְבּוֹתָה	מוסכּוֹתָה
הוֹסֵבּוֹתָןָה	תַּסְבּוֹתָןָה	Infinitius.
Infinitius.	תַּסְבָּה	הַסְבָּה
הוֹסֵבּ	תַּסְבִּי	בַּהֲסָבּ
Futurum.	תַּסְבִּינהָה	בַּהֲסָבּ
אָסֵב		Imperatiu.
וַיַּסֵּבּ Hophal.		הַסְבָּה
תַּוְסֵּבּ Præteritum.		הַסְבּוֹתָה
נוֹסֵבּ	הוֹסֵבּ	חַסְבִּי
וַיַּסְבּוּתָהּ	הוֹסֵבּוֹתָה	הַסְבִּינוֹתָה
תוֹסֵבּוֹתָי	הוֹסֵבּוֹתִי	Futurum.
תוֹסֵבּוֹ	הוֹסֵבּוֹ	אָסֵב
תוֹסֵבִי	הוֹסֵבּוֹתָם	וַיַּסֵּבּ
תוֹסֵבּוֹנוֹתָהּ	הוֹסֵבּוֹנוֹתָהּ	תַּסְבּ

*Observationes geminantium secundam
prima conjugationis Kal.*

I Præteriti prima syllaba habebit
camets, si tertia radicis respuat da-
ghes, ut אֶרְזִית aroti, maledixi, ab אֶרְדִּ
arar: ob n tamē nihil mutatur, ut
שְׁחִזְקִית sciachoti, humiliavi me, à חַחְשִׁ scia-
K cach,

chach: legitur quoque בָזֵן bazeu, diri-
puerunt, pro בָזֵעַ bazeu, & תְמִנָה tamna,
consummarunt, pro תְמִנוּ tamenu.

2 Benoni Kal interdum reperitur
cum cholē loco camets, ut תְוִת tom,
perficiens, pro תְמִתָה tam, quod ob mac-
caph transit in camets caton, ut
תְסִרְךָ tom derec, perfectus via, id est,
viuendi ratione. Quamquam hæc
verius nomina censemur. Horum
enim Participium potius perfectum
est, ut נֹלֵל golel, voluens, סֹבֶב sovev, cir-
cuiens.

3 Infinitiuus non semper habet
cholem, sed aliquando sciurec, ali-
quando patach: aliquādo etiam ad-
ditur tau cum cholem, ut בָור bur, e-
ligere, רְדַר rad, expandere, שְׁפֹת sciam-
moth, desolare, à verbis בְּרַר barar, רְדַר
סְמַמָּם sciamam.

4 Imperatiuus habet etiā camets
loco patach, & daghes, ut קְבַע kava,
maledic, אֲרֵה ara, idem. Non nunquam
sciur

sciurec, ut ^{תְּנִיעֵנָה} nghuzzā, robora. His
tribus paragogica quoq; addita. Re-
liquæ voces reperiuntur interdum
cum camets caton loco cholem, ut
^{רַנְנָה} ronnu, canite, ^{תְּמִנָּה} tommena, consam-
mamini, vel cum kibbuts, ut ^{כְּמִינָה}
tummena, idem.

5 In futuro cholē aliquando mu-
tatur in sciurec, ut ^{רֹשֶׁן} jasciud, diripier.
Quando accedit vau conuersuum,
& accentus ponitur in penultima;
vertitur in camets chatuph, vel in
kibbuts, sed rariūs, ut ^{וַיְהִי} vajahom,
& conteret, ^{וַיְהִי} vajarom, & exaltabit,
^{וַיְהִי} vajarum, & produxit vermes. In-
terdum præter omnem regulam in-
uenitur daghes in prima thematis,
quod erat futurum in secunda, ut
^{אַיִלָּה} ekkov, maledicam. Num. 23.

Observationes eorundem in Niphil.

1 Præteriti tertia plerunque habet
camets: interdum tamen etiam chi-
ric, præsertim in iis, quorum prima

K 2 radic

radicalis est ה, vt נְחַת nichath, contri-
tus est. Interdum cum tsere, vt נְחַנְתָּ ne-
chanta, venusta fuisti. Sub prima radi-
cali reperitur etiam camets, vt נִחְלָל nichal, pollutus est, aut tsere, vt נִמְסָ names,
dissolurus est, aut cholam, vt נְגֹזָ nagoz,
consus est: idq; in plurali potissimum,
vt נְגֹזְזָ nagozzu. Tertia fœminina in
quibusdam verbis sine daghes, vt נְבָקָה naveka, euacuata est, pro נְבָקָה na-
vaka, & cum daghes, vt נְסָבָה naseb-
ha, versa est. In plurali Kibbutz pro i,
vt נְשִׁיאָדָן neshiaddanu, vastatis sumus.

2. Benoni sub prima radicali ad-
mittit & tsere, vt לְבָנְמָס lev names,
cor liquefactum, נְסִיבָה nesibba, causata;
legitur pro נְסִיבָה nesabba.

3 Imperatiuus, si tertia respuat da-
ghes in plurali sic scribitur, הַבְּרָא hib-
baru, mundamini. Eandem ob causam
sub ה ponitur tsere, vt הַחְלָל hechal, pol-
luere, seu pollui.

4. Futurum terminatur etiam in
chol

cholem, *vt יִשְׁכַּו* *issciom*, deuastabitur,
 quod in ceteris quoq; vocibus ma-
 net, *vt יִשְׁכֹּו* *issciommu*, deuastabuntur, &c.
 Item in Kibbutz, *vt יִתְמַרֵּם* *ittum*, *כָּסֻם-*
metur. Nonnunquam daghes & pū-
 etum breue mutantur in tsere (præ-
 fertim si radicalis non admittat da-
 ghes) *vt יִמְרֶר*, amarus erit, *לְקָנֵא*
ekal, despiciam, יְחַלֵּל iechal, polluetur, *אַיִתָּם*
etham, perficiam: ubi jod præter nor-
 mam additur. *וִידְמֹן iddemu*, similes e-
 runt, *וִיתְמֹן itemu*, perficientur, atque alia
 reperies generis ejusdem, *pro דְמֹן iddammu*, & *וִימְנֹן ittammu*.

Observationes eorumdem in Hiphil.

1 Præteritū in tertia persona sin-
 gulari masc. sub 7 habet tsere: in re-
 liquis cataphi patach, aut solum pa-
 tach ante gutturalem, *vt הַחֲלֹתָה cœpisti*. Tsere vltimæ in cæte-
 ris etiā tertiiis seruatur cum daghes,
 vel sine eo, *vt הַיְעַנְתָּה hēgheza*, obfirmavit.

2 Vltima recipit quoque patach

K 3 tum

750 PARS III. CAP. III.
tum in præterito, tum in Benoni, ut
פָּרָה hedak, comminuit, **מְדָקָה** medak, com-
minuens.

3 Futuri literæ sortiuntur etiā pa-
tach cū daghes, ut **יִסְבֶּה** iassev, diuertere
faciet: & sine daghes, aliave compen-
satione in voce, ut **אַחֲלָה** achel, polluam,
ut differat ab **אַחֲלָה** achel, incipiam: ubi
tamen pro camets etiam scribitur
isere, ut **תְּחֵלָה** techel, incipies. Præterea
tertia futuri habet chiric, ut **יִשְׁאַסְׁכִּים**, desolari faciet.

4 Cæterū, accedente vau versi-
do, mutatur tñere futuri in segol, ut
וַיְרַיְּדָה vayadek, & comminuit. Neque
tunc futura hujus conjugationis di-
stinguuntur à futuris Hiphil quie-
scientium Vau vel Iod.

Observationes eorumdem in Hophal.

1 Præteritum ita etiam reperitur,
ut **חַמְמֵךְ** hummechu, attenuati sunt, pro
חַמְמָכְךָ humaccu.

2 Futuri literæ frequentius habent
Kibb

Kibbutz sequente daghes, ut יְכַתּ juc-
cath, contundetur: & sine daghes, ob
gutturalem, ut יְנִי iuchan, venustus erit,
יְנִי juchaku, sculpenur, sine daghes,
pro יְנִי jucchakku, יְנִי jussiad, destrue-
tur, cum daghes præter normam.

Appendix.

Verba, quorum tertia radicalis est ג, vel נ, certis, iisdemq; per paucis locis, eam literam, euphoniae causa, abiciunt. Quæ idcirco sub finem defectiorum paucis perstringenda putauimus.

I Desinentia igitur in ג, ut שָׁכֵן scican,
habitare, בָּנִים bin, intelligere הָכֹן cun,
præparare, לְלֹן lun, pernoctare, חָנָן chanan, misertus est, &c. suum illud nun radicale abiciunt, abiectumq; per da-
ghes comp̄sant: quotiescumque inter cor-
rigendum sceua mucum ipsi subscriendum
esset, sequente proximè alio nun seruili, ut
sit tribus in locis. Primum quidem in pri-
ma persona præteriti pluralis, ut בְּנֵי scia-
cannu, habitauimus, pro שָׁכְנֵנו scia-

canenu. Deinde in secunda persona fæmin. imperatiui pluralis, ut שְׁכֹונֶה scieconna, habitate, pro שְׁכֹונֶה scieconena. Tertio in secundis, & tertius personis fæmininis futuri pluralis, ut תְשִׁכּוֹנֶה tisconena. Verum hoc non semper obseruatur: nam interdum tum radicale, tum seruile nun regulariter manet.

2 Definientia in כְּרָתֵה carat, pepigit, חֲרָתֵה charath, sculpsit, מְתַחֵה muth, mori, שְׁוִתֵּה sciuth, ponere, סִתֵּה sith, incitare, &c. accendentibus seruilibus תְּתִמְמָה, תְּמִימָה, suum in radicale item abiciunt, & per daghes supplene, ut כְּרָתֵה carat.

כְּרָתֵה כְּרָתֵי כְּרָתֵם כְּרָתֵן cheratten carat cherattem caratti caratta pro כְּרָתֵתִי כְּרָתֵתִם כְּרָתֵתִן כְּרָתֵתִן cherateti caratt cheratete carateti carateta

Hæc in Kalposita sint, exempli gratia: idem tamen in cæteris conjugationibus intelligendum. Nonnulli defectiva lamed tau, vel lamed nun appellant.

CAP.